

Σερρών Θεολόγος: «Ο Άγιος Λουκάς ο ιατρός, ένα μεγαλειώδες πρότυπο χριστιανικής πίστεως και επιστημοσύνης»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Η πανσεβάσμιος ιερά μνήμη του Αγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως της Κριμαίας, του ιατρού και ομολογητού, εορτάσθηκε, με λαμπρότητα και στην κατά Σέρρας Εκκλησία, με επίκεντρο το ομώνυμο ιερό Παρεκκλήσιο της πόλεως των Σερρών.

“Είναι ανάγκη και σήμερα, να διδαχθούμε όλοι μας, από τη ζωή και το παράδειγμα του Αγίου Λουκά του θαυματοβρύτου. Οι Ποιμένες της Εκκλησίας του Χριστού και ο πιστός λαός του Θεού, να παραδειγματισθούμε και να διδαχθούμε, από την σταυροαναστάσιμη ποιότητα της ζωής του, από το άκαμπτον και ακλόνητον του Ευαγγελικού φρονήματός του, από την θυσιαστική του αγάπη προς κάθε άνθρωπο, από την ακεραιότητα του χαρακτήρος του”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος στο κήρυγμά του.

Την κυριώνυμο ημέρα, στον εορτάζον ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Λουκά του ιατρού Σερρών, τελέσθηκε η πανηγυρική θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του **Μητροπολίτη Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου**, με την πληθωρική, παρά τον καύσωνα της ημέρας, παρουσία πολλών ευσεβών χριστιανών. Μετά το πέρας της θείας Μυσταγωγίας, προσφέρθηκε σε όλους το παραδοσιακό εόρτιο κέρασμα στο υπαίθριο αρχονταρίκι του Παρεκκλησίου.

Μέγας πανηγυρικός Εσπερινός

Την Δευτέρα, 10 Ιουνίου 2024, στις 7:30 το απόγευμα, τελέσθηκε ο μέγας πανηγυρικός Εσπερινός της εορτής, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου κ. Θεολόγου, με την συμπροσευχητική παρουσία πολλών φιλεόρτων χριστιανών, που

έσπευσαν να προσκυνήσουν και να λάβουν την χάρη εκ του χαριτοβρύτου ιερού **λειψάνου του συγχρόνου ομολογητού Ιεράρχου**, το οποίο ευρίσκεται αποθησαυρισμένο, από 15ετίας, στο ως είρηται ιερό Παρεκκλήσιο, ως μόνιμη αγιαστική ευλογία των πιστών. Το τιμαλφέστατο αυτό πνευματικό θησαύρισμα, εδωρήθη, υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Συμφερουπόλεως κ. Λαζάρου στον σεπτό Ποιμενάρχη της Σερραϊκής Εκκλησίας κ. Θεολόγο, στο πλαίσιο **προσκυνηματικής επισκέψεώς του στην Κριμαία** και δι' αυτού προσεφέρθη στο ιερό Παρεκκλήσιο Αγ. Λουκά του ιατρού της πόλεως των Σερρών. Έκτοτε, αποτελεί και δι' αυτό και δι' ολόκληρο την Εκκλησία των Σερρών από σημείο αγιασμού, δοχείο χωρητικό και παρεκτικό της θείας χάριτος.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Σερρών

Ο Σεβασμιώτατος, στο μεστό πνευματικών νοημάτων, κήρυγμά του, κατέθεσε σκέψεις ωφέλιμες και διδακτικές για γόνιμο, πνευματικό αναστοχασμό, που πρέπει να οδηγεί όμως, όπως ετόνισε και σε σωτήριες αποφάσεις ζωής, με οδηγό τους Αγίους μας, που αποτελούν πρότυπα ζωής, σ' έναν κόσμο, που κλυδωνίζεται μέσα στα κύματα της παρακμής και της αντινομίας.

Αναφερόμενος, ο Σεβασμιώτατος, στην θαυμαστή βιοτή του συγχρόνου αγίου της Εκκλησίας μας, Αγίου Λουκά του ιατρού, μια βιοτή με θλίψεις, μαρτύρια, εξορίες, φυλακίσεις και διωγμούς, εσημείωσε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Μέσα στην όμορφη, πνευματική ατμόσφαιρα των αγίων ημερών, που φωτίζεται

και αγιάζεται, από το μέγα θαύμα της Αναστάσεως του Κυρίου μας, εορτάζουμε τον ολοφώτεινο, νοητό αστέρα της Εκκλησίας, τον Άγιο Λουκά τον ιατρό, Αρχιεπίσκοπο Συμφερουπόλεως της Κριμαίας, ο οποίος έζησε τον περασμένο αιώνα στα δύσκολα χρόνια της κεκηρυγμένης αθεΐας στη μεγάλη χώρα της Ρωσίας.

Ο Άγιος Λουκάς ο ιατρός διεκρίθη όχι μόνον στην ιατρική επιστήμη, την οποίαν μάλιστα υπηρέτησε με τρόπον μοναδικόν, με θαυμαστά πάντοτε αποτελέσματα για τους ασθενείς του, ως αποτέλεσμα της συνέργειας και συλλειτουργίας της παντοδυνάμου χάριτος του Θεού, την οποία πάντοτε επεκαλείτο πριν από κάθε επέμβαση, με την λιπαρά επιστημονική του κατάρτιση και γνώση. Ανεγνώριζε ότι πάνω από τα επιτεύγματα της ανθρώπινης σκέψεως και επιστήμης, υπάρχει μία ανωτέρα δύναμις, η πανσθενουργός και ακατάβλητος δύναμις του Θεού, η οποία ανοίγει διεξόδους στα ανθρώπινα αδιέξοδα. Στους ασθενείς του έβλεπε, πρωτίστως, το πρόσωπο του ιδίου του Θεού και ως αδελφούς του, με την δύναμη της προσευχής και της πίστεως στον Χριστόν, εθεράπευε το ασθενές της ανθρωπίνης φύσεώς τους.

Αλλά, και ως ορθόδοξος κληρικός, **ο Άγιος Λουκάς, ανεδείχθη Ποιμένας της Εκκλησίας αληθής και ομολογητής, αρνούμενος να αποβάλλει και αυτήν ακόμη την εξωτερική ιερατική του περιβολή, όταν αυτό του εξητήθη, από το αθεϊστικό καθεστώς της εποχής του.** Αυτός ήτο ο Άγιος Λουκάς, ο Επίσκοπος και ιατρός, ο επιστήμων, ο οποίος εστόλιζε με την χάριν του Θεού, που ενοικούσε στη χαριτοφόρα ύπαρξή του, την ανθρώπινη γνώση και επιστήμη.

Εφρόντιζε, έως θυσίας, όμως και ως αληθής Ποιμένας, το χειμαζόμενο ποίμνιό του, από το καύσωνα της αθεΐας, που απειλούσε να σαρώσει ότι ευσεβές και ορθόδοξο υπήρχε στις ανθρώπινες ψυχές. Πολλές φορές εξορίσθηκε στην παγωμένη Σιβηρία, υπομένοντας πολλά και μεγάλα βάσανα, υπέρ της αληθείας του Χριστού. Ο Σταυρός του Κυρίου, που φανερώνει τη χαρά και της Αναστάσεως, ήτο η κληρονομία του σε όλη του τη ζωή.

Πράγματι, ο Δεσπότης Χριστός, έχει χρυσές πνευματικές εφεδρείες και για την εποχή μας, αναρίθμητα πνευματικά αναστήματα πρώτου μεγέθους, ως ο Άγιος Λουκάς ο ιατρός, που προσφέρει στην ανθρωπότητα, για να ενισχύσει τους ανθρώπους σε εποχές δύσκολες, όπως οι σημερινές, όπου το μυστήριο της ανομίας ενεργείται κατά τρόπον προκλητικόν. Σήμερα, πολλοί άνθρωποι, όχι μόνον αρνούνται τον Θεόν, αλλά και τον πολεμούν με κάθε τρόπο.

Που όμως και σήμερα οι θεομάχοι; Που οι διώκτες του Χριστού και της

Εκκλησίας; Παρεδόθησαν στην λησμοσύνη και στην απαξίωση της ανθρωπίνης ιστορίας. Ο Χριστός και οι άγιοί του, ως ο θεοφόρος Λουκάς, ζουν εις τον αιώνα και δίδουν στη ζωή των πιστών δυνάμεις ακαταγώνιστες, διανοίγουν δρόμους προς την σωτηρίαν.

Είναι ανάγκη και σήμερα, να διδαχθούμε όλοι μας, από τη ζωή και το παράδειγμα του Αγίου Λουκά του θαυματοβρύτου. Οι Ποιμένες της Εκκλησίας του Χριστού και ο πιστός λαός του Θεού, να παραδειγματισθούμε και να διδαχθούμε, από την σταυροαναστάσιμη ποιότητα της ζωής του, από το άκαμπτον και ακλόνητον του Ευαγγελικού φρονήματός του, από την θυσιαστική του αγάπη προς κάθε άνθρωπο, από την ακεραιότητα του χαρακτήρος του.

Με την δύναμιν του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, είθε κι εμείς, να πορευόμεθα στη ζωή μας, ως ο Άγιος Λουκάς, έχοντες Ευαγγελική ποιότητα ζωής, ομολογιακό φρόνημα, εκκλησιαστικό ήθος, συνέπεια λόγων και έργων, πλατυσμό και ειλικρίνεια αισθημάτων, λατρεία για τον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό, αγάπη και κατανόηση για τους ανθρώπους».

Φωτογραφικά στιγμιότυπα:

